

Največji slovenski dnevnik
v Zdrženih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-3878

No. 298. — Štev. 298.

NEW YORK, SATURDAY, DECEMBER 21, 1935. — SOBOTA, 21. DECEMBRA, 1935

Volume XLIII. — Letnik XLIII.

V STRAHU PRED LAHI ISČE ANGLIJA ZAŠČITE PRI LIGI

Jugoslavija, Turčija in Grška so ji obljubile pomoč

NAD 3 MILJONE BREZPOSELNIH PRESKRBLJENIH

Veiki cilj dosežen, pravi
Harry L. Hopkins. —
PWA delavci bodo od-
ločili glede stavke.

WASHINGTON, D. C., 20.
dec. — Kot pravi reliefni ad-
ministrator Harry L. Hop-
kins, je cilj preskrbeti delo
3,500,000 brezposelnim, sedaj
dosežen. PWA je dala delo
2,678,629 brezposelnim, druge
vladne agenture pa 825,000.

Na vprašanje, kaj ima pri-
pomniti na Hooverjevo kriti-
ko, je Hopkins odgovoril:

“Kar je rekel Hoover o nas
in naši reliefni upravi, ima po-
men samo v tem, ako njegove
besede presojamo v luči, kar
je sam storil za brezposelne
od leta 1929 in 1933.

“Ne morem odgovorjati na
napade vseh politikov, ki od
danes pa do volitev padejo
čez nas.”

Hooverjevo zatrdilo, da so
vladne agenture New Deal
ustvarile 140,000 uradniških
mest, je Hopkins kar najodloč-
nejše zavrnil z besedami: “To
ni resnica. Toliko ljudi nima-
mo v uradu.”

Hopkins ni hotel povedati,
kakšne zahteve bo stavila vla-
da za podporo, rekel pa je, da
PWA s 1. julijem ne bo se kon-
čana.

Ker je poglavito delo že iz-
vršeno, bo število uradnikov
pri PWA v Washingtonu
znižano od 35,000 na 20,000.

ALBANY, N. Y., 20. dec. —
Kot pravi nek visok uradnik
American Federation of Lab-
or, bo v soboto na delavski
konvenciji v Syracuse odloče-
no, ako bo pri vseh PWA de-
lih v gorenjem delu države za-
radi delavskih plač prišlo do
stavke. Stavka je bila že več-
krat zagrožena in v raznih me-
stih so se že pripravili na
stavko.

REPUBLIKANSKI KANDIDA- TI POLNI NAPAK

WASHINGTON, D. C., 19.
dec. — Ko se je sestal republi-
kanski narodni odbor in je is-
kal kandidata za prihodnje
predsedniške volitve, ni toliko
razpravljalo o vrlih republikan-
skih “junakov”, kot o nji-
hovih napakah. Governor Lan-
don iz Kansasa, ki ga smatrajo
za resnega kandidata, je “suh”
in strastno podpira prohibicijo.
Senator Wanderberg iz
Michigana ima sicer svoje vr-
line, toda republikanec ne u-
ga, ker je preveč goreče za-
govarjal svetovno razsodišče.
Borah se poteguje za svoja na-
čela v napačni smeri. Herbert
Hoover je prava podoba — de-
presije. Knox in Dickinson sta
prevelika konservativca in ni-
mata niti najmanj naprednega
duha.

VOJAŠKI BONUS BO PRIHODNJE LETO ODOBREN

Prihodnji kongres bo o-
dobril vojaški bonus.
Predsednik poslanske
zbornice Byrns za bo-
nus.

WASHINGTON, D. C., 20.
decembra. — Vodilni kongres-
niki, ki so se vrnili z zvezno
glavno mesto, napovedujejo,
da bo prihodnji kongres pred-
logo za vojaški bonus kmalu
sprejel. Speaker Byrns pravi,
da bo to vprašanje rešeno že
do 1. februarja in da bo kon-
gres preglašoval predsednikov
veto.

Kongresnik Byrns je po kon-
ferenci s predsednikom Roose-
veltom v Beli hiši rekel, da bo
njegov kompromisni predlog,
ki ga je sestavil skupno s se-
natorjem Steinerjem, sprejet
navzlic predsednikovemu ve-
tu. Byrns pravi, da bodo mo-
gli po njegovi predlogi vetera-
ni bonus takoj vnovčiti za 97
odstotkov, ako pa čakajo še dve
leti, prejmejo 100-odstotno iz-
plačilo.

V zadnjem zasedanju kon-
gresa ste obe zbornici sprejeli
Patmanovo predlogo, ki dolo-
ča dva milijona novo tiskanih
bankovcev za veteranski bo-
nus. Predsednik Roosevelt je
predlogo vetiral, poslanska
zbornica jo je takoj še enkrat
sprejela, v senatu pa je bila
predloga zavrnjena, ker je do
dvotretinske večine manjkalo
9 glasov.

Patmanova predloga bo zo-
pet prišla do razprave 13. ja-
nuarja. Ker bi vsled sprejema
Patmanove predloge prišlo do
neizogibne inflacije, skušajo
nasprotniki inflacije prodreti
z drugo predlogo.

PREDSEDNIK VENEZUELE UMRL

CARACA, Venezuela, 19. dec.
V čast umrlemu predsedniku
Juan Vicente Gomez je bilo
ponoči vsake pol ure oddanih
21 streljov iz topa.

Smrt predsednika Gomeza je
bila prikrita, dokler kabinet ni
izvolil za novega predsednika
dosedanega vojnega ministra
generala Eleazarja Lopez Con-
trerasa.

Gomez, ki se je z revolucijo
leta 1908 polastil vlade, ko je
bil tedanji predsednik Cirriano
Castro v Evropi, in ki je vladal
z železno roko, je slikovita o-
sebnost v moderni politiki.

Leta 1908 je bila njegova de-
žela na robu finančnega pro-
pada. Gomez je iz nje napravil
bogato deželo. Postavil je
prijateljske odnose s vsemi
državami sveta in je dvignil
petrolejsko industrijo na tretje
mesto na svetu. Plačal je vse
tuje dolge in ima zakladnica
še dovolj denarja.

HAUPTMANN IMA BAJE TAJNE PRIČE

Pri obravnavi v Fleming-
tonu niso bile zaslišane.
Governor Hoffman za-
hteva popolno gotovost.

TRENTON, N. J., 20. dec. —
Pomilostilno sodišče v New
Jersey bo prejelo nove doka-
ze, ko bo razpravljalo o Haupt-
mannovi prošnji za pomilosti-
tev.

Tajni viri pravijo, da je go-
verner Harold G. Hoffman od-
ločen v svojem sklepu, da po-
kliče 94 prič, ki pri obravnavi
v Flemingtonu niso bile zasli-
šane.

Governor, ki je javno po-
vdaril, da dvomi, ako je bila
odvedba Lindberghovega o-
troka popolnoma pojasnjena,
odločno zahteva, da pride po-
polna resnica na dan, pa naj
bo v Hauptmannov prilog ali
pa proti njemu.

Medtem pa Hauptmannovi
zagovorniki setavljajo prošnjo
za pomilostitev. Navzlic temu,
da Hauptmann vedno zatrjuje
svojo nedolžnost nad odvedbo
Lindberghovega otroka, velja
pred pomilostilnim sodiščem
za krivca, — ker je pač pomi-
lostilno sodišče in razsoja sa-
mo proti osebam, ki so bile ob-
sojene.

Državni uradniki in gover-
ner so se sporazumeli v tem,
da morajo Hauptmannovi zag-
ovorniki zaprositi za “preisku-
šno laži”. Toda v tem oziru
mora legislatura sprejeti po-
sebno postavbo.

ANGLIJA PRED GEN. STAVKO PREMOGARJEV

Premogarji zahtevajo po
dva šilinga več plače na
dan. — Stavka se bo
pričela proti koncu ja-
nuarja.

LONDON, Anglija, 20. dec. —
Na zborovanju delegatov
Mine Workers Federation je
bilo z veliko večino sklenjeno,
da se prične 27. januarja ge-
neralna stavka, ako do tedaj
ne pride do sporazuma z delo-
dajalci.

Istočasno z zborovanjem del-
avskih voditeljev je bila tudi
konferenca lastnikov rogov, ki
so sklenili, da bodo v gotovih
okrajih ponudili izboljšanje
plač.

Delavska federacija je na-
znanila, da zahteva splošno
zvišanje plač po dva šilinga na
dan; delavska federacija se
tudi ne bo zmenila za predlo-
ge delodajalcev, ako se ne ozi-
rajo na splošno razmere po
vseh angleških rudnikih.

Delegati, ki so glasovali za

DEMONSTRACIJE PROTI CALLESU

Njegova stranka ga je
označila za izdajalca.
V nedeljo bodo velike
demonstracije proti P.
Callesu.

MEXICO CITY, Mehika,
20. decembra. — Prihodnje ne-
deljo bodo po vsej Mehiki ve-
like demonstracije proti bi-
šemu predsedniku Plutarco E.
Callesu, ki se je pred kratkim
vrnil iz prostovoljnega iz-
gnanstva, očitno v namenu,
da zopet prevzame nekdanjo
vlogo močnega moža v mehiški
politiki.

Delavstvo zahteva, da Cal-
les, kateremu očitajo fašistična
načela in načrte, takoj zapusti
deželo.

Calles pa je izjavil, da ne
gre drugače, kot če ga s silo
izženega, pa če ga tudi kak na-
padalec umori.

List “La Prensa” trdi, da
bo vlada Callesu sporočila, da
ne more jamčiti za njegovo
varnost. Straža pred Calleso-
vo hišo je bila deloma odstra-
njena in ker je hiša oddaljena
samo eno miljo od središča
mesta, bo Calles v nedeljo pri
demonstraciji v nevarnosti.
Demonstracije se bo vdeležilo
kajih 50,000 ljudi.

Zadnje dni je Callesov pri-
jatelj Aaron Saenz večkrat ob-
iskal predsednika Cardenasa,
iz česar je mogoče sklepati, da
se vrše pogajanja za pristo-
voljni odhod bivšega predsed-
nika.

Predsednik narodno revolu-
cijske stranke Emilio Por-
tes Gil, je rekel, da je bilo
skupno s Callesom iz stranke
izključenih več odličnih nje-
govih pristašev, ker so izdali
revolucijo. Vsi izključeni so
člani finančne oligarhije, ki jo
vzdržujejo za svoj lastni do-
biček, pri čemur porabljajo
moč vlade, da obdržijo premo-
žnost v rokah samo neka-
terih ljudi.

stavko v slučaju, ako nadaljna
pogajanja ne bodo imela uspe-
ha, zastopajo 478,000 članov;
delegati, ki so glasovali proti
stavki, pa zastopajo samo 28
tisoč premogarjev.

Po vladni statistiki je v pr-
vem tednu decembra 753,400
premogarjev izkopal 20,279,
700 ton premoga.

Ali ste že naročili Slo-
vensko - Amerikanski
Koledar za leto 1936. —
Vreden je 50 centov.

Naročite se na “Glas Naroda”
največji slovenski dnevnik v
Zdrženih državah.

JAPONSKI VPAD V MONGOLIJO

S tanki in strojnici so
napadli mongolsko stra-
žo. — Več Mongolov u-
bitih. — Veliko raz-
burjenje v Moskvi.

MOSKVA, Rusija, 20. dec. —
Uradna sovjetska poročila,
da so Japonci dvakrat vpadli
v Zunanjo Mongolijo v zadnjih
48 urah in da so s strojnici
streljali na mongolsko stražo,
so povzročila v Moskvi veliko
ogorčenje.

Natančno število ubitih Mon-
golov ni znano, toda jasno je,
da so med mrtvimi poveljniki
straže in dva vojaka.

Ta obmejni spopad je poseb-
no značilen, ker se nahajata v
Moskvi ministrski predsednik
in vojni minister Zunanje Mon-
golije in se posvetujeta z viso-
kimi sovjetskimi uradniki.

Japonski oklopni avtomobil
z 20 vojakov se je naenkrat po-
kazal blizu mongolske meje
pri Bulum Nor, južozapadno
od jezera Buir Nor, med mon-
golsko republiko in Mančukuo.
Obmejna straža je posvarila
Japonce, da se nahajajo na
mongolskem ozemlju, nakar
so se umaknili.

Naslednjega dne pa je prišlo
10 oklopnih avtomobilov z 200
japonskimi in mančukvanskimi
vojaki, vključno en ambu-
lančni voz in avtomobil z enim
japonskim častnikom. Japonci
so obkolili mongolsko stražo.

Ne da bi jih Mongoli izziva-
li, so vpadniki pričeli nanje
streljati s šestimi strojnimi.
Vsled strogega povelja, da ne
izzove kakega obmejnega do-
godka, je poveljnik mongolske
straže dal svojemu moštvo po-
velje, da se umakne. Navzlic
temu pa so Japonci in Mančuk-
vanci streljali dalje in ubili
mongolskega poveljnika, ne-
kaj vojakov in nekaj civilistov.

BORAH SE BO POTEGOVAL ZA PREDSEDNIŠTVO

WASHINGTON, D. C., 20.
dec. — Senator Borah je sto-
pil v vrsto predsedniških kan-
didatov, ko je potrdil načrt
delegacije iz Wisconsinu za re-
publikansko konvencijo.

Po mnogih posvetovanjih s
senatorjem Borahom sta sena-
tor Philip E. Nelson in bivši
senator Bernhard Gettleman
naznanila, da je Borah sprejel
načrt delegacije iz Wisconsinu.

“Povedal sem jim, da bom
ž njimi, karkoli bodo storili v
tem oziru,” je rekel Borah.
Nedavno je Borah sličen od-
govoril svojim prijateljem, ki
so hoteli, da bi nastopil kot
kandidat v primarnih volit-
vah.

Naročite se na “Glas Naroda”
največji slovenski dnevnik v
Zdrženih državah.

MUSSOLINI PRAVI, DA SE BO BORIL DO KONČNE ZMAGE IN DOBIL VSE, KAR BO HOTEL

MALA ANTANTA JE OBLJUBILA
ANGLIJI POMOC

Mogočna Anglija se boji Italije. To se sicer ču-
dno sliši, pa je res. Možnost vojne z Italijo stopa
bolj in bolj v ospredje. Angleška vlada si prizade-
va utrditi svoje stališče ob Sredozemskem morju
ter išče v to svrhu pomoči pri Ligi narodov oziro-
ma pri nekaterih njenih članicah.

Anglija hoče dobiti od vseh držav, ki meje na
njeno ozemlje zagotovilo, da jo bodo podpirale v
slučaju vojne.

Jugoslavija, Turška in Grška so ji že obljubile
pomoč. Istotako tudi Francija.

STALIŠČE MALE ANTANTE

Države Male antatne in Balkanske zveze za-
htevajo, da se morajo določbe Lige narodov izve-
sti do vseh podrobnosti.

V odboru osemnajstotice, ki je zavrgel franco-
sko angleški mirovni načrt, so bile zastopane tudi
Romunska, Čehoslovaška, Jugoslavija, Grška in
Turška.

EMBARGO NA OLJE

Dokler se vojaški položaj ne bo doobora izčistil,
ni posebnega upanja, da bi Liga prepovedala svo-
jim članicam pošiljati v Italijo petrolej, železo, je-
klo in premog.

Izjalovljenje mirovnega načrta, ki ga je poma-
gal sestaviti bivši vnanji minister Hoare, še vedno
povzroča vladni velike neprimlikke. Opozicija vprizar-
ja v poslanski zbornici nove napade. Dasi je bila
Baldwinovi vladi izrečena zaupnica, je le vpraša-
nje časa, kdaj bo moral Baldwin odstopiti.

Kot naslednika vnanjega ministra imenujejo
nekateri ministra Edena, vpoštev pa prihaja tudi
bivši vnanji minister Sir Austin Chamberlain.

MUSSOLINI ZOPET RCGOVILI

Potom velikega sveta fašistične stranke je obja-
vil Mussolini, da se bo Italija bojevala do končne
zmage, nakar bo diktirala mirovne pogoje.

Veliki fašistični svet je tri ure zboroval. Rečeno
je bilo, da je italijanski narod trdno organiziran pro-
ti brezuspešnim prizadevanjem držav, ki izvajajo
sankcije.

Da Mussolini še ne misli na konec vojne, je razvi-
dno iz tega, ker je poslal danes s parnikom “Lom-
bardia” nadaljnih 4000 vojakov in 800 delavcev v
Vzhodno Afriko.

Zadnje dni je bilo sprejetih v fašistično stranko
milijon žensk, ki bodo imele nalogo skrbeti, da itali-
janske družine ne bodo kupovale inozemskega bla-
ga.

ABESINCI PRED MAKALE

Neuradno se poroča, da stoje abesinske čete
pred Makale, torej pred najvažnejšo postojanko,
ki jo je doslej zavzela italijanska severna armada.

Italijanska letala so obstreljevala abesinske po-
stojanke onstran reke Takkaze.

VEČ MRTVIH NEGO RANJENIH

Očividci pravijo, da se Abesinci v boju mož pro-
ti možu ne obnesejo. Posebno se boje revolverjev.
Če je le mogoče se izognejo s sovražniku, ko pa
sprevidijo, da ni nobenega izhoda, gredo hladno-
krvno v smrt.

V bitki pri reki Takkaze je padlo na obeh stra-
neh tisoč vojakov, dočim jih je bilo komaj petde-
set ranjenih.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakner, President

L. Benedek, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
515 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto, vključno s Ameriko in	Za New York na celo leto	\$7.00
Kanada	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inostranstvo na celo leto	\$7.00
Na četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelje in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebni se ne priobčujejo. Denar naj se blagovito oddaja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3578

EVROPA PRED NOVIMI ZAPLETJAJI

Kakor strela iz jasnega je zadela London novica, da je angleški vnani minister Sir Samuel Hoare odstopil.

Sir Hoare je pomagal izdelati angleško-francoski načrt, ki naj bi bil predložen Ligi narodov ter bi vseboval pogodbo, pod katerimi naj skleneta Italija in Abesinija mir.

Soglasno s tem načrtom bi dobila Italija velik del Abesinije, kar bi pa še ostalo, bi bilo pod njeno kontrolo. Mir bi bil torej sklenjen na stroške Abesinije.

Načrt, ki sta ga sestavila Hoare in Laval, je naletel v povsod na velik odpor. Niso ga obsojale samo slabotnejše članice Lige narodov, pač pa predvsem angleška in francoska javnost.

Sir Samuel Hoare je rešil angleško vlado le s tem, da se je sam žrtvoval, dočim je Lavala zaščitil pred padcem njegov stari nasprotnik Eduard Herriot, ki je kot voditelj radikalnih socialistov dal to mesto svojim pristašem na razpolago.

Te zmede in razburjenja v obeh kabinetih je povzročila Liga narodov, ker je z veliko večino zavrnila mirovni načrt.

Abesinija je odločno protestirala, da bi prepustila del dežele Italijanom, poleg tega se je pa še norčevala iz slabosti Lige narodov, češ, če bi imela Liga res kaj besede in veljave, bi tako ne ustrezala Italijanom.

Kako naj bo s sankcijami, posebno pa z embargom na petrolej, se ne ve.

V četrtek je bilo sklenjeno, da bodo sankcije ostale v veljavi, glede embarga na petrolej se bo pa šele po novem letu odločilo.

Mirovni načrt je nudil Italijanom priliko, da bi začeli s pogajanjmi ter se tako izognili sankcijam.

V to svrhu je sklepal Mussolini veliki svet fašistične stranke ter se pred sestankom izjavil, da bo stari Evropi povedal v lice par resnic.

Tega pa seveda ni storil, kajti odstop njegovega najboljšega prijatelja Hoareja je tudi njega silno presenetil.

Kaj se dogaja na abesinskem bojišču, ni znano širši javnosti. Tako Abesinci kot Italijani poročajo o zmagah.

Nadalje ni znano, kakšne politike se bo lotila Anglija po odstopu Hoareja.

Nihče ne ve, kaj bo prinesel jutrišnji dan.

DENARNE POSILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Za \$ 2.75 Din. 100	Za \$ 9.25 Lir 100
\$ 5.15 Din. 200	\$ 18.20 Lir 200
\$ 7.25 Din. 300	\$ 44.00 Lir 500
\$ 11.75 Din. 500	\$ 87.50 Lir 1000
\$ 23.50 Din. 1000	\$ 174.00 Lir 2000
\$ 47.00 Din. 2000	\$ 348.00 Lir 3000

Ker se cene sedaj hitro menjajo so navedene cene poverljive spremembi gori ali doli

Na izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodite v dinarjih ali lirah dovolj natančni, da se izognete težavam.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Na izplačilo \$ 5.00 - morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.00 - " - " - " - " - "	\$ 10.50
\$ 15.00 - " - " - " - " - "	\$ 15.75
\$ 20.00 - " - " - " - " - "	\$ 21.00
\$ 25.00 - " - " - " - " - "	\$ 26.25
\$ 30.00 - " - " - " - " - "	\$ 31.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJNO \$1.-

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

Dopisi.

Pittsburgh, Pa.

Na severni strani Pittsburgha župnikuje pri hrvatski cerkvi neki Rev. Dobroslov Sorić, duhovnik takozvanega črnega frančiškanskega reda. Ta gospod je sicer majhen človek, rekel bi "halfpint", toda ima zato velik jezik.

Pred nedavnim časom se je takole izrazil o Slovencih: "Kranjci meni smrdijo." To je rekel javno v cerkvi, z mesta, odkoder sicer, kadar ga je volja, razlaga svetli evangelij. To je pribita resnica!

Naši maličji mu strežejo pri oltarju, in veliko doraslih Slovencev zahaja v njegovo cerkev. Seveda mu ob vsaki priliki tudi svoje nikle in daje prinašajo. Tudi to je vsakemu znano.

Kaj naj se vendar že enkrat iz tega naučimo? Sami sebe in svoje najprej spoštovati in šele potem tuje. Dokler pa bomo tuje bolj cenili, kakor svoje, nas bodo drugi zaničevali. Če si upa na tak način se izražati o nas, če se jim bomo še naprej vsiljevali! Slovenci katoličani v Pittsburghu imajo svojo cerkev Vnebovzete Matere Božje, ki potrebuje pomoči nas vseh in ki čaka na podporo od vseh nas, saj je vendar ena najbolj revnih cerkev v našem mestu.

Naša slovenska cerkev je ena najbolj revnih zato, ker so jo tako mnogi Slovenci zapustili v zameno za razne nemške in irske, in tudi za zgoraj navedeno hrvaško. Vsak narod se drži svojih ustanov. Zakaj naj bomo samo mi Slovenci, in ravno mi, hlapčoni drugih? Ali je res vse drugo lažje in boljše, kakor naše domače, in ali je res pametno, da tuje podpiramo, svoje pa zanemarjamo?

Nekateri naši so ponosni na to, da "hodijo v nemško cerkev", ali "v angleško cerkev". Res, lahko so na to ponosni, da potem Nemci in Irski kikaajo za nami: "What do these damn Hungies come to our church for? Why don't they go to their own?" Tudi to je pribita in dolga vsakdanja resnica, pa naj mi kdo pritrdi ali ne; jaz vem kaj govorim.

Ne, v obraz ti kaj takega Nemci ali Irski ne bodo rekli, zato so sposobni le Hrvat, in še ti ne vsi, toda sami med seboj delajo take opazke. Pri tujcih so dobrodošli samo tvoj novi, to si zapomni! Oni bodo stokrat rajše videli, da jim pošleš svoj denar, kakor pa da ga jim osebno prineseš.

Pri svoji župniji, pri svoji Jednoti in društvu postaneš lahko vse, od predsednika do vratarja, pri tujcih ostaneš večna ničla. V svoji župniji si enak med enakimi, vedno priznana osebnost, brat med brati, enakopraven član. Pri drugih si le toleriran, ker te pač nemorejo enostavno in brez pardona ven vreči. Kaj naj dela vrabec med škinkovci, ali pa kokoš med jerebicami? Vsako po svoje in zase živi, pa vlada sloga in red. Ako se bodeš pa, moj dragi brat, vsiljeval, boš kmalu slišal, ali pa vsaj občutil oni: Kranjci meni smrdijo.

Ako se bode odslej še našel Slovenec, ki bo vključ Sorićevemu "Kranjci meni smrdijo" v zahajal v hrvaško ali katero drugo cerkev, mesto v svojo, bo pa tudi nas drugih Slovencev sram, da bomo Hrvatom, Ircom in Nemcem težko pogledali v oči. Uverjen sem pa vendarle, da takih Slovencev ni na svetu.

Toraj, Slovenci v Pittsburghu, v kolikor ste še naše vere, pridite nazaj v slovensko cerkev, kamor po dolžnosti in po zakonu tudi spadate. Pridite na letno župno sejo, ki se bo vršila 29. tega meseca, počemsi s tretjo urono polno, v cerkveni dvorani. Na tej seji bomo volili nov cerkveni odbor, v kateri morete biti izvoljeni tudi vi, ako hočete z nami sodelovati.

Saj se vendar ne spamujete slovenske narodnosti, svojega očeta in svoje matere in svojih dedov? Menda vendar ne. Kajti, če bi bilo temu tako, bi se mogli pač sramovati samega sebe, ne pa svojega rojstva.

Slovenci smo dosti napredovali na vseh poljih znanosti in umetnosti, vsekakor splošno bolj, kakor Hrvati, ki katerim se neki izmed vas zatekajo; splošno bolj, kakor Irski, katere imate nekateri v taki časti; splošno bolj, kakor Nemci, ki so nekaterim od vas vzor kulture, kjer vidite samo v solnem blesteče se vrhove, pozabljate pa na temne doline med njimi. Slovenci sicer nimamo tako visokih vrhov napredka, kakor Nemci, zato pa tudi nimamo tako globokih dolin in prepado. Lahko pa rečemo, da bi bili danes Slovenci luč sveta, ako bi imeli tako množičen narod, kakor Nemci, Lah, itd.

Res, ni se nam treba sramovati, da smo Slovenci, pač smo pa lahko ponosni na to. Kaj naj vsa toraj še zadržuje? Mi vas pričakujemo, vi pa storite svojo dolžnost.

M. K.

Selo Moste, Jugoslavija

Vsako leto pride več ali manj naših rojakov na poset v staro domovino. Taki izleti stanejo precej denarja. Ker je prenos valut preko meje skoro v vseh evropskih državah strogo kontroliran imajo izletniki, ko se vrnejo, na meji več ali manj sitnosti. Da se takim sitnostim izognejo, pričobim tukaj ukrep finančnega ministerstva, ki naj služi rojakom v orientacijo.

Prenos valut preko meje. — Finančno ministrstvo je izdalo pojasnilo o deviznih in valutnih predpisih, kadar tuje, prehodni potniki ali turisti prinesejo v našo državo tujo valuto.

1. Tujci, tranzitni potniki, ali turisti, ki prinesejo v našo državo tujo valuto in ki si o tem preskrbe na meji potrdilo carinskih organov, lahko na podlagi tega potrdila vzamejo s seboj ves neuporabljeni denar, in sicer v valuti, ki so jo prinesli s seboj. To pomeni, da lahko vzamejo s seboj preostale dolarje, šilinge ali penge, če so prinesli s seboj dolarje, šilinge ali penge. Upoštevati pa je treba pri tem, da vsota valut, ki jih vzame potnik s seboj, ne sme presegati vsote valut, ki jih je prvotno prinesel s seboj. V tem primeru lahko vzame tujec, če je valuto zamenjal za dinarje, največ 200 dinarjev.

2. Ostali denar lahko iznese iz države na podlagi potrdila carinarnice, da je denar prinesel s seboj iz tujine, v določnem roku, ki naša tranzitna potnike 30 dni, za turiste in obiskovalce kopališč pa 60 dni po prihodu.

3. Prav tako smejo tujci na podlagi potrdila, da so prinesli s seboj samo dinarje, vzeti s seboj dinarje, ki jih za svojega bivanja niso potrošili. Druge valute pa ne smejo vzeti s seboj. Če so tujci prinesli dinarje in valuto, potem lahko vzamejo s seboj poleg valute tudi dinarje, seveda v mejah prinese njih vsot posameznih valut oziroma dinarjev. Tujec lahko na podlagi potrdila o prinesi valuti, menja valuto pri domači pooblaščen banki za dinarje, ali pa za drugo valuto. V tem primeru mora pooblaščen banka oziroma menjalnica vpisati tujcu prodano valuto v potni list, nakar bo mogel kupljeno valuto vzeti s seboj. V pojasnilu finančnega ministerstva se priporoča tujcem, naj ne menja vses svoj tuji denar za dinarje. Če so to že storili, lah-

Za petdeset centov ni mogoče kupiti bogve kakšno darilo. Vaš prijatelj pa bo gotovo vesel, ako mu podariti Slovensko - Amerikanski Kole-dar.

ko te dinarje vzamejo s seboj samo na podlagi posebnega pooblastila finančnega ministrstva ali pa jih lahko založe pri kakšni pooblaščen banki na notranji račun. Toda tudi to je združeno z neprijetnostjo, ker sme s to imovino tujec razpolagati samo v mejah naše države.

Umril je v Štajmerjevem domu v Ljubljani g. Franc Kambič, solastnik palače Viktorije in svak našega prijatelja Mr. Viktor Kubelke. Bil je blaga belokranjska duša, mirnega značaja. Zapustil je ženo in sinčka.

V Ljubljani je umrl pred kratkem Matevž Hartman, jako priljubljen in splošno znan gostilničar pri Figovu. Pri Figovu si našel meščane in kmete, posebno pa je bilo ob sejmskih in tržnih dneh vsepolno konjskih barantačev, in skoro vedno je pri konjskih kupcih odločevala beseda Matevža, kajti spoznal se je kot malokdo drugi na "konjske zobe".

Rojak Jože Birk, ki je poseben med izseljenci v Clevelandu dobro znan, otvoril je v lastni hiši Maistrova ulica v Kamniku hotel in gostilno. Ker je njegova gospa znana kot izvrstna kuharica in ker zastavni Jože jako pazi na snago in skuša zmiraj zadovoljiti prijatelje dobre kapljice, bo imel gotovo dober uspeh.

Iz prijaznega Little Fallsa, N. Y., se je vrnil v domovino Mr. Purnat z ženko in sinčkom. Odprl je v Bočni št. 76 srez Gornji grad trgovino in gostilno v hiši, ki je podedoval in predelal tako, da bo imel ob poletnem času štiri sobe za letovišarje na razpolago. Zadnji teden je bil v Ljubljani od koder ga je odbor Doma slepih peljal v Staro loko na ogled kupljene graščine za Dom slepih. Ogledal si je vse natančno in bo poročal svojim prijateljem v Little Fallsu o vsem, kar je videl.

Mr. Tine Vaupotič naš znani prijatelj iz Ridgewooda se je presekil iz Ihana v Domžale, ker mu je Ihan predolgčasen. Bil je več tednov v Rogaški Slatini, kjer si je svoj žlodec nekoliko ozdravil. Obiskal je tudi svojega priletnega brata v Celovcu. Misli se vrniti 17. januarja in bo konec januarja gotovo že v Ridgewoodu.

Kakor je Glas Naroda nedavno poročal, nahajata se Mr. in Mrs. Viktor Vovk že zopet v Ameriki, deželi v kateri se cedita med in mleko. Dala sta svojo lepo vilo v Metliki v najem. Želim simpatični dvojici mnogo sreče in pričakujem njun hitri povratek v domovino. Sporočam jima tudi pozdrav omizja pri Ferlinecu, posebno pa še od malega profesorja.

Letošnji pomlad prišel je v domovino Mr. Frank Ferjan iz Elmwood Parka, Ill. Prijazen rojak je prišel po svojo družico in se mu je v kratkem času posrečilo dobiti vizum za potovanje v Ameriko, vendar pa je vseeno moral čakati v Zagrebu nad dva meseca. Ne morem si kaj, da ne bi naredil opazko, da bi za tako žensko, kakor jo je on dobil, jez šel celo v Ankaru. Želim mlademu paru mnogo sreče.

Zglasil se je v Ljubljani tudi rojak Janez Vidmar iz Cleveland, O. Obiskal je svoj rojstni kraj Idrijo in nam pripovedoval o žalostnih razmerah, ki vladajo tam. Poslal nam je razglednico iz Cobh, Ireland. Vrnil se je s parnikom Manhattan, United States Line ter s tem dokazal, da kot ameriški državljani protežira domačo družbo. Omizje pri Ferlinecu mu pošilja svoje najprisknejše pozdrave.

Letošnji pridelek vina v Jugoslaviji je po količini srednji, po kakovosti pa jako dober. Prijatelj Ogulin, graščak na Vrtači pod Semičem, me je, kakor vsako leto tudi letos povabil na Martinovo, na vinski krst. Ker ima izborna kapljico, je krst jako dobro izpadel. Ko sem prišel v nedeljo 10. novembra dopoldne k njemu, me je povabil, da grem z njim zvečer na koncert. Koncert pa v Semiču, tega mu nisem hotel vrjeti. V Prosvetnem domu, ki je ob razcepu občinske ceste proti Trati in Vavpčji vasi, je že bilo zbrano skromno, a hvaležno občinstvo obstoječe skoro samo iz kmetijskega ljudstva. Nastopilo je 20 pevcev. Nisem videl na njih nič bojazlivega, nastopili so z žarečimi očmi. Zapeli so 18 pesmi deloma v mešanem, deloma v moškem zboru. Pozdravil jih je dobrodušni župnik Rev. Erklanc, ki je poudarjal, da se na Martinovo nedeljo pač mnogo pije, vendar pa da v njegovi fari ni razgrajev in prepečev in da svojim faranom privoščiti malega razvedrila. Ob enem je izrekel pevecem zahvalo za njih požrtvovalnost in jih bodril še k nadaljnjem delovanju. Ako se pomisli, da so skoro vsi pevci iz okolice, in hodijo dvakrat na teden v Semič k pevskim vajam, se mora tako požrtvovalnost pač priznati. Največje priznanje pa zaslužita mladi kaplan Rev. Ivan Pregelj in gospodična Minka Bartel, organistinja in nadarjena hčerka pokojnega nadučitelja v Semiču, Matija Bartelja. Če-

(Nadaljevanje na 4. strani.)

Peter Zgaga

Mlad fant je prišel v poročni urad ter vprašal uradnika, koliko stane poročna licenca.

Uradnik, ki je bil star in izkušen možak, ga je nekaj časa pazno motril, potem pa važno odvrnil:

— Poročna licenca stane pet dolarjev, potem pa vsak teden vse, kar boš zaslužil.

O zimi pravijo, da bo dolga in huda.

Poudariti je treba, da ta prerokovanja ne prihajajo niti iz demokratskega niti iz republikanskega glavnega stana.

Mož in žena sta imela sedemnajstletno hčerko, na katero sta pazila kot na punčico v svojem očesu.

Oba sta bila zelo moralna, splošno spoštovana in ugledna. Hčerka je začela hrepeneti po svetu in po doživljajih. Toda kako, ker sta stara dva pazila na vsak njen korak.

Pa je dala v časopis oglaš, da bi se mlado dekle v svrhu dopisovanja rada seznanila z moškimi srednjih let.

Umevno je, da ni navedla svojega naslova, pač pa omenila v oglasu, naj pošiljajo odgovore pod posebno številko na poštni urad.

Naslednjega dne je šla na pošto vprašat, če je kaj zanjo. En sam odgovor je bil.

Jaz sem mož srednjih let — je bilo rečeno v pismu — poročen sem, toda svoje žene sem se navadil. Prav rad bi imel mlado prijateljico, s katero bi preganjal dolgčas.

Dekle se je zdrznilo. Spoznala je namreč pisavo svojega moralnega in uglednega očeta.

Obtoženec: — Pomislite, go spod sodnik: Mlečen riž, prazen riž, riž na juhi, dan za dnevom riž, teden za tednom riž! Saj bom že začel kitajski govoriti!

— Naše gibanje mora korakati! — pravi pridigar na sestanku neke verske sekte.

— Mora korakati! — vije vsa občina navdušeno.

— Naše gibanje mora teči!

— Mora teči!

— Še več, naše gibanje mora leteti kakor veter!

— Kakor veter mora leteti!

— kriči občina.

— Ah, pa naj koraka! — za tuli občina.

Sloviti Chaplin je podaril raztrganemu, bosemu beraču čevlje. Berač pa jih ne obuje, marveč jih nese bližnjemu starinarju, ki mu izplača za berača ogromno vsoto 60 dolarjev.

Ta pa čevljev ne spravi v predal, temveč jih nekemu časnika odda za 800 dolarjev.

Časnikar je bil še bolj podjeten kot berač in starinar ter jih prodal dalje za 3000 dolarjev.

Veselo tega novega kupeca pa ni bilo dolgo, zakaj nenadoma so se začeli oglašati od vseh strani ljudje, ki so trdili, da imajo Chaplinove čevlje, katere pa prodajo za mnogo manjšo vsoto.

Ko so vprašali Chaplina, koliko je resnice na teh vesteh, je izjavil, da je podaril le en par čevljev.

Zdaj pa jih kroži nad dvajset parov in nihče ne ve, kateri so pravi.

Tako išče človek dobička na raztrganih čevljih slovočevka, ki nimajo vendar nobene druge posebnosti, le da so morda temeljitje prelučnani.

Za Božič...

NE MORETE BOLJ RAZVESELITI SVOJIH SORODNIKOV IN PRIJATELJEV V DOMOVINI KOT ČE JIM POŠLJETE DAR V OBLIKI DENARNE NAKAZNICE

SLOVENIC PUBLISHING Company
(Travel Bureau)

216 WEST 18th STREET :: NEW YORK

KRATKA DNEVNA ZGODBA

N. LESKOV:

PUSTOPLESI

To je bilo ponoči pred Novim letom. Neusmiljen metej je napodil dosti ljudi v osamljeno prenočišče sredi gole stepe. Tu so bili na tesno natrpani gospodje in kmetje, vozniki in pešci, prebrisani krošnarji in revni delavci. Zunaj je bil hud mrz. Ljudje so se hiteli ogreti, potem so pričeli s pomenki. Govorili so o slabi letini. Nekeč v Egiptu je napovedal Bog Jožefu sedem let poprej, a zdaj je udarila kmetje kakor strela z jasnega. Zdal se je oglasil nekdo na peči, in takoj nase priklenil splošno pozornost. Rekel je:

"Kaj tarnate! Nikar ne mislite, da bi vas znamenja lahko obvarovala nesreče. Kaj zaležejo znamenja, če smo slepi in jih ne vidimo."

Ljudje so ga vprašali, ali pozna slučaj sličnega preslišanega svarila, in takoj je pritrdil. Začel je zgodbo:

"Jaz sem že stara korenina, sedmi križ sem naložil na pleča. Šest let preden so šli naši na Ogrce (t. j. 1848) sem doživel prvo veliko lakoto, in takrat je tudi velika naša vasa nekaj čudežnega."

Zdal se je prekinil nekdo z nepotrebnim vprašanjem, odkod je doma? Pripovedovalec je takoj s nejevoljno odvrnil:

"Pustoplesi se piše naš kraj. Ali ti je znan?"

"Nikoli, nisem čul."

"No, pa le poslušaj, kaj je bilo pri nas, v Pustoplesih. Paži, da ne boste tudi pri vas doživeli kaj sličnega. A zdaj me ne motite več: moja zgodba ni dolga... Najprej se je zgodil ta čudež, da je bila povsod lakota, in samo pri nas, kakor na otoku, je dobro obrodilo. Sosedje so nas tako zavidali, da so nam rekli 'Božji ljubljenci'. Naši kmetje so res postali domisljavi, češ da je Bog vse druge kaznoval, nam pa je naklonil milost. Pospravili smo pridelek, oskrbeli zakolj, skuhalo pivo in se pričeli mastiti. Kmetje so mislili samo na zganje, in kmetice so na vse zgodaj ugrabile: 'ali bi danes naredila pogačo ali milince?' Vse naokrog je otepalo same mekine pa maslene tropine, a mi smo dejali: 'Bog je hotel tako. Nismo krivi. Saj pomagamo sosedom!' Res smo jim rezali kruh, ko so prihajali beračji. A bilo jih je vedno več. Ves dan so žalostno prosili: 'Božji ljubljenci, usmilit se nas!' Marsikdo od nas se je naposled naveličal in rekel: 'Ne zamerite, preveč vas prihaja!' A če smo zavrnili berače, nas je grizla vest, ko smo šli kositi. Morali bi razumeti, da je nemirna vest glasnik, ki ga je Bog poslal. A nismo razumeli in smo zavrnili tudi znamenje, ki je nam bilo poslano."

"Čujte, čujte!" je kakor veter zašumelo po izbi.

"Nismo vedeli, kako bi pomagali vsem potrebnim in smo postali neusmiljeni. Samo ded Fedos, gozdni čuvaj, je bil pismen in več svetega pisma, pa je nas učil:

"Ne smete biti hudi, rojaki, a greh je veseljačiti, če drugi stradajo. Ne pozabite na Kristusa. Saj je nam zapustil nauk: 'Naj vedo vsi, da ste moji učenci, če je ljubezen med vami.'"

Toda nihče se ni zmenil za Fedosa. Najbolj osorna je bila Mavrutka, njegova vnukinja in edina sorodnica, ki je živela pri dedu. "Dokler smo mladi, morami biti veseli," mu je vedno odgovarjala. Še kregala ga je, če ni maral dati bele moke za pogačo in trdil, da moramo

zdaj vsi jesti sam črn kruh. "Bog je nas pred vsemi odlikoval, ti pa hočeš, da bi še mi stradali," je godrnjala. Fedos jo je svaril: "Saj ne veš, neumnica, kaj hoče z nami Bog: morabit nas samo skuša."

A vse je bilo zaman. Pred božičem je postala mladina tako prevzetna, da se je sklenila našemiti in prirediti ples. Fantje so hoteli biti medvedi in parkeljni, dekleta se pripravljala ciganske noše. Fedos je godrnjal in Mavrutki prepovedal zabavo. Toda mi smo mislili svoje. Pripravili smo v gostilni na samotni onstran reke dva soda piva, zaklali bika in tri prašiče ter sklenili, da si bomo pošteno privoščili jedaje in pijače. Bili smo se samo, da ne bi zavohali in ukradli naše zaloge lačni sosedje.

Delili smo jim kruh vbogajme do svetega večera, a zvečer pred praznikom smo rekli:

"Čujte vi, reveži! Jutri nas ne smete nadlegovati, ker pospravljate bodo ženske po hišah in tudi kopel moramo zakuriti, da bi se preoblekli. Jutri ne boste ničesar dobili."

Mavrutka je končala ribanje in hotela spraviti svoje maškarke na varno v skedenj, dokler se ne bo vrnil ded iz gozda. Zunaj je razgrajal metej in jela sapo. "Moram hiteti, da me ne bo ded zasačil," je mislila. A čim je odprla vrata in je zapihal sever noter, je zagledala na pragu razcepano dete čudno milega obraza. Zavijalo se je v razcefran suknjič, ki je bil na hrbtu tako strgan, da je gledala s lama skozi luknje. Zdelo se je, da ima dete krila. Ki jih je zavilo v slamo in vtaknilo pod obleko.

A Mavrutka se ni brigala za to. Postala je samo jezna in zavpila:

"Kaj si se še danes pritepel. Mar vam nismo pravili, da nimamo časa na predvečer?"

Dete je stalo in jo molče gledalo z velikimi očmi.

"Kaj buljiš? Poberi se!" mu je zaklicalo dekle, ga zasukalo, sunilo s praga in steklo v skedenj. Razmetala je v daljnem kotu suho klasje, zakopala noter svojo nošo, a ko je vstala in hotela domu, je zagledala med vrati isto dete velikih oči.

Mavrutka je postala hudo jezna. "Čakaj, capin," je dejala, "zalezuješ me, da bi ukradel moje reči!" Vrgla je težki cepec, ki bi lahko takoj ubil dekle, a hvala Bogu, ni zadela. Dete se je prestrašilo in planilo nekam okrog vogla. Mavrutka ga ni našla in je pohitela domov, da ne bi se poprej vrnil ded Fedos iz gozda. Srečala je prijateljico, ki je šla od vod-

njaka, in jo vprašala:

"Ali nisi videla dete velikih oči?"

"Seveda, saj je danes hodilo po vasi, a ne vem, kam je šlo." Mavrutka je povedala, da je dete okoli nje oprezovalo, ko je skrivala maškaro.

"Bojim se, da mi ne bi ukradel obleke."

"Seveda, le skoči hitro pa vse spravi na drug kraj."

Mavrutka je sklenila, da bo tako storila, a se je bala takoj skočiti nazaj. Zagledala je tudi deda pred hišo in se z njim takoj zopet sprla. Ded je rekel: "Kam venomer letaš? Jaz ti pravim, da moraš pozabiti na to vašo veselico. Iz tega ne bo nič dobrega."

A Mavrutka je postala huda in se zadržala: "Nikar ne misli, da me boš lahko doma zaklenil. Lepo veselico bomo imeli: bika smo zaklali in tri prašičke, pivo s slado smo skuhalo."

"Mar ni greh, da se boste zdaj napili in nažrli?"

"Ali ti je žal za prašičke?"

"Mi je še za vsakega vrabea žal, ker tudi o njem vodi Previdnost račun."

"O vrabeu? Menda si res iz uma, ded!" se je zasmejala Mavrutka. Vzela je njegovo leščerbo s svečo, ker je že bila tema, in stekla po svojo nošo. Zbala se je mraka v skedenju in hitela prižgati luč. Zdelo se ji je, da vedno nekaj leta mimo njene glave. Čim je stopila z gorečo svetilko k žitu, so prileteli od vseh strani vrabei, se naščepirili in jo gledali, ko da bi hoteli preprečiti njeno početje.

Mavrutka je hitela razkopati klasje, a nekaj je zadržalo notri. Odprla je dlan in videla, da je zmečkala vrabea. "Kaj pa iščeš tu, gromska strela!" V jezi mu je odtrgala glavico in nevede vrgla svetilko v slamo. Nenačaka je buhnil kvišku plamen, in v plamenu je stalo ono dete velikih oči. Kri mu je curčila po čelu.

Mavrutka je v grozi planila ven. A burja je razpihala požar, in v teku ene ure nam je vzela vse, kar je nas storilo prevzetne. Postali smo najrevnejši od vseh, ker nismo imeli niti strehe nad glavo. Šli smo k našim beračkim sosedom, ki so nam naklonili vbogajme zavetišče do pomladi.

Ded Fedos, ki ga je zalotil požar v spanju, se je hudo opekel in obležal. A je govoril zopet isto in nas tolažil:

"Nič ne de," je venomer ponavljal. "Vse je dobro, kar pošilja Gospod. Bili smo prevzetni, dokler so nas vsi imeli za božje ljubljence. Zato nam je Bog pokazal boljšo pot."

V tem prepričanju je tudi umrl.

Kdo je bilo ono dete in kam je izginilo, nikoli nismo zvedeli. Ljudje so pozneje ugibali, da je bil to angel, ki je nas kaznoval za neusmiljenost.

"Naj bo, kdor hoče," je odgovarjal Fedos, "a revno dete je vedno božji sel. Bog skuša našo vest. Pazite zdaj, ker vsak dan nas lahko obišče božji glasnik." — A noč je minila. Srečno novo leto, gospoda, pa ne zamerite meni, kmečkemu neku."

BOŽIČNI RADIO PROGRAM NA ČAST NADŠKOFU dr. ROŽMANU

Slovenski moški zbor iz New Yorka pod vodstvom Mr. Jerry-a Koprivskega a ml., organista slovenske cerkve v New Yorku bo priredil posebni božični radio program na čast nadškofu Rožmanu. Program se bo odvijal ob 7:15 v četrtek zvečer, dne 26. decembra 1935, na radio postaji WLWL. To je ista postaja, na kateri ste mogoče zadnje leto slišali "Slovenski Radio Zbor". Radio postaja WLWL ima 1100 kilocycles moči, in oglašja samo dve uri vsak dan, namreč, od 6:00 do 8:00 zvečer. Toraj se lahko takoj prepričate, ako vam je mogoče dobiti to postajo v vaši okolici.

Zbor bi bil hvaležen ako bi poslušalci sporočili na radio postajo, kako vam je kaj program ugajal. Lahko pišete v slovenskem ali pa v angleškem jeziku. Naslov: Mr. Jerry W. Koprivšek, Jr., c. of WLWL, 15 W. 59th St., New York City.

Poročevalce.

MRTVEC ZADEL DVA MILIJONA

JONA

Navzlic dogodkom v Abesiniji se italijanska javnost ta čas zelo zanima za senzacionalno, skoraj neverjetno zgodbo.

Pred časom je umrl v bližini Turina posestnik Ettore Zamorza, ki ga ob njegovi smrti nihče ni objokoval, kajti mož ni živel samo s svojimi sorodniki, ampak z vsem svetom v prepiru. Njegovo posestvo je bilo vrhu tega zelo zadolženo. Kratk pred svojo smrtjo si je kupil srečko državne loterije. Po njegovi smrti bi ga tudi najbližji sorodniki kmalu pozabili, da se ni oglasil nekega dne pismonoša iz Turina s pismom zanj. Sinovi pokojnika so pismo odprli in so s presenečenjem čitali sporočilo neke banke, da je oče s svojo srečko dobil 2 milijona lir, ki jih lahko takoj dvigne.

Dneve in dneve so iskali sedaj srečko, toda nikjer je niso mogli najti. Na zadnje so se začeli sorodniki pisano gledati med seboj, kajti drug je imel drugega na sumu, da se je postal srečka. Najstarejši pokojnikov sin je svoje brate zavoljo tega celo tožil. Skratka, prišlo je do prave vojne v družini, vse se je prepiralo in tožarilo.

Ti prepiri so se mahoma končali, ko je stara dekla v neki omari našla listek, na katerega je bil rajnki zapisal, da je srečko našel v neko svojo srajco. Sedaj so začeli iskati po srajcih — toda to iskanje je bilo zaman. Tedaj so se spomnili, da bi utegnili biti srečka v srajci, v kateri so Zamorza pokopali. Ker je župnik odklonil dovoljenje da bi se grob odprl, so sinovi neke noči odšli sami na pokopališče, razkopali grob in odprli krsto. Srečko so res našli, toda ni jim bila v srečo. Navzlic temu, da so očeto grob spet skrbno zasuli, so namreč oblasti zvedele za stvar in so vse Zamorzovo sorodstvo spravile pred sodnike zavoljo oskrumbe groba. Čaka jih težka kazen in bržkone bodo izgubili tudi pravico do dobitka.

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA 'Z 17. STOLETJA

Spisal: ALESSANDRO MANZONI

113

— On je brez dvoma! — je rekel sam pri sebi in dvignil roke k nebu s kretnjo nezadovoljnega začudenja, tako da mu je palica, ki jo je držal v desnici, obvisela v zraku; in videti je bilo, kako te uboge roke plešejo v rokavih, kjer so druge kratki jedva imele prostora. Renzo ni bil sel naproti, pospešil korak in se mu priklonil, kajti četudi sta se bila ločila, kakor vam je znano, je bil to vendar še zmerom njegov kurat. "Vi ste tu?" je vzkliknil don Abbondio.

"Tu sem, kakor vodite. O Luciji se nič ne ve?"

"Kaj, hočete, naj se ve? Nič se ne ve. V Milanu je, če je še na svetu. Toda vi..."

"In Neža še živi?"

"Morda a kdo naj to ve? Ni je tu. Toda..."

"Kje je?"

"Šla je stanovat v Valsassino, k tistim svojim sorodnikom v Pasturo, ki jih dobro poznate, ker tam, pravijo, kuga ne počenja takega vraga kakor tu. Toda vi, pravim..."

"To mi pa ni všeč. In oče Cristoforo?"

"Odšel je; dobro dolgo je že tega. Toda..."

"Vedel sem; pisali so mi; vprašal sem, ako bi se bil morda vrnil v te kraje."

"O, kaj še! Nič več se ni slišalo o njem. Toda vi..."

"Tudi to mi ni všeč."

"Toda vi, pravim, po kaj prihajate v te kraje, za božjo voljo? Ali ne veste... tista malenkost glede zapora..."

"Kaj me briga? Zdal morajo misliti na drugo. Tudi jaz sem hotel že vendar vrniti, da vidim svoj dom. In v resnici se ne ve..."

"Kaj pa hočete videti? Zdal ni več nikogar, zdaj ni več ničesar. In, pravim, s tisto malenkostjo glede zapora na grbi prihajate sem, naravnost v vas, volku v žrelo... Ali je to pametno? Poslušajte besede starega, ki je prisiljen, da ima več pameti nego vi in vam govori iz ljubezni do vas: dobro si privržite škornje in preden vas kdo zagleda, se vrnite tja, odkoder ste prišli: in če vas je kdo videl, tem hitreje kar stečite nazaj. Ali se vam zdi, da je to za vas primeren zrak? Ali ne veste, da so vas prišli iskat, da so brskali in brskali, vse prevrgli..."

"Žal, tudi to vem. Lopovi!"

ZNAMENTI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI!

IZ BAGDADA V STAMBUL
4 knjige, s slikami, 627 strani

Vsebina:
Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Gorop; Družba En Na;
Cena1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM
4 knjige, 598 strani, s slikami

Vsebina:
Jezero smrti; Moj roman ob Nilu; Kako sem v Mekko romal; Pri Šamarih; Med Jezidi
Cena1.50

PO DIVJEM KURDISTANU
4 knjige, 594 strani, s slikami

Vsebina:
Amadija; Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema ognjema
Cena1.50

PO DEŽELI ŠKIPETARJEV
4 knjige, s slikami, 577 strani

Vsebina:
Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; Ob Vardarju
Cena1.50

SATAN IN ISKARIOT
12 knjig, s slikami, 1704 strani

Vsebina:
Iseljenci; Yuma šetar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Almaden; V treh delih sveta;
Cena3.50

ŽUTI
4 knjige, s slikami, 597 strani

Vsebina:
Boj z medvedom; Jama draguljev; Končno —; Rih, in njegova poslednja pot
Cena1.50

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

"No, torej..."

"Ali če vam pravim, da ne mislim na tisti človek — ali je še živ? Ali je tu?"

"Pravim vam, da ni nikogar; pravim da ne mislite na tujakajšnje stvari; pravam..."

"Vprašujem vas, ali je oni človek tu?"

"O sveta nebesa! Govorite bolje. Ali je mogoče, da imate še ves tisti ogenj v sebi po vsem, kar se je zgodilo!"

"Ali je ali ga ni?"

"Ni ga, no. Toda kuga, sinko, kuga! Kdo pa tava okrog v takih časih?"

"Če bi na tem svetu ne bilo drugega kakor kuga... kar se mene tiče, pravim; imel sem jo in zdaj sem prost."

"No torej, no torej! Ali to niso opomini? Če je človek srečno ušel takemu zlu, mislim, da bi moral hvaliti nebesa in..."

"Saj jih hvalim."

"In ne iskati še drugih nesreč, pravim. Poslušajte mene..."

"Imeli ste jo tudi vi, gospod kurat, če se ne motim."

"Pa še kakšno! Bila je zavrtna in nesramna. Čudež je, če sem še tu. Dovolj, če vam povem, da me je ustrojila tako, kakor vidite. Zdal mi je bilo baš treba nekoliko miru, da se malo opomorem; da, zdravje se mi je začelo boljšati... Za božjo voljo, po kaj prihajate sem? Vrnite se..."

"Vi godete zmerom isto, naj se vrnem? Če bi se moral brž vrniti, bi se raje ne bil zgani na pot. Vi pravite: Po kaj prihajate? Po kaj prihajate? — Lepa je ta! Tudi jaz se vračam na svoj dom."

"Vaš dom..."

"Recite: ali jih je tukaj mnogo pomrlo?"

(Dalje prihodnjic.)

GREHI OČETOV

Roman v dveh zvezkih
Glas Naroda priredil I. H.

Nje že bilo končano in nune so v dolgi vrsti korakale mimo ju, vodeč v svoji sredi novo, močno zagrnjeno sestro, vitko, plemenito postavo.

Naenkrat pa novinka omahne in se zgrudi onesvečena na tla. Sledil je prizor nepopisne zmešnjave, vse se je drenjalo, dvignelo jo, pri tem se razgrne pajčolan in videl sem ki mi je v dno duše poglaval velik strah in presenečenje. Je tako zelo presunilo, je bila naravnost presenetljiva post mlade nune z Marto Kronekovo. Samo da je bilo go, na živo smrt obsojeno bitje. Tvoji lepi prijateljici so tako podobno, kot žalost in veselje.

V tistem s tresočimi rokami. Na prsih mi težko leži me je hotelo zadušiti. Planem iz hiše ter hitim k vrtu. Ko zagledam zasnežena drevesa, se je mi oči dvignilo vse, kar se je tukaj zgodilo, ko je je še zeleno.

Gnalo me je k Kolerju.

Pridem do hiše, stopim na hodnik, v ateljeju slišim korake in potrkani. Vrata se odpro. Koler stoji pred menoj. V dno srea sem se prestrašil, ko zagledam njegove sive lase, njegov blede, trudni obraz, v katerem je mladost s svojim veseljem in upanji za vedno zamrla.

Podava si roke in ne govoriva niti besede. Bilo je, kot bi me pričakoval, kot bi prišel na njegov klic. Da skrijem svojo ginjenost, stopim pred stojalo, na katerem je stala napol dogotovljena slika. Spredaj cvetoča pokrajina ob obali, od nje pa se širi brezkončna morská planjava.

Dolgo stoji Koler molče ob moji strani. Nato pa položi roko na mojo ramo in pravi:

— Pustite to! — Pojdiva, pokazati vam hočem nekaj bolj-šega. Vi boste prvi, ki smete to videti. — Pelje me pred drugo stojalo na katerem je bila slika zagrnjena.

— To sem slikal, odkar se nisva več videla. Pa vzelo bo še mnogo dela, predno bo končano. Toda vse drugo je navadno delo. Kar more pokazati moja umetnost in moje sree, je vstvarjeno in vam hočem pokazati. Sliko bom imenoval "Brodolom."

Zaveso odgrne. Stresel sem se. Nehote stopim od podobe. Bilo mi je, kot bi ta velikanski val, ki biča morje, hotel pokopati mene na peščenem obrežju. V ozadju temno, razburkano morje in še temnejši oblaki. Sredi divjanja naravnih sil se iz valov dvigajo jambori z raztrganimi jadrji. Po besnečih valovih pa močan ribič nese v belo obleko oblečeno žensko. Na valu, ki je segal mornarju do prsi, pa plava rumena vrtnica, kot bi ravnokar padla iz črnih las, katerih razpuščene kite se vlečejo po vodi.

Ta beli obraz utopljen ženske sem poznal! In ta močni mornar s trdnimi potezami na izmučenem obrazu, s plešasto glavo in belo, zmrušeno brado in dolgimi, do ram visečimi lasmi! To je bil oni majhni možiček z drsečimi nogami, vpo- dobljen kot velikan njegovih bolečin.

Minute potečejo v molku in svojih oči nisem mogel odvrniti od slike, ki je v meni zbudila vihar spominov in me je prevzelo občudovanje umetniške sile, ki jo je zbudila muka in žalost. Govor mi je odpovedal. Molče iztegmem proti prijatelju obe roki.

Najbrže je bral v mojih očeh, kaj me je napolnjevalo. Bolesten nasmeh se zategne okoli njegovih ust.

— Ne hvalite! Kar je na sliki dobrega, ni plod mojega znanja, temveč plod mojega srea. Sree je vse dalo. Kakor ladja življenja teh dveh, tako se je razbila tudi moja ladja. Našel sem rešilno obrežje. V svoji umetnosti. To- lažba ostane vedno. Tudi meni. Na to verujem. Takrat, ko sem Regino pustil samo in sem šel k vam, tedaj mi je, čudno zbegana, zaklicala za menoj dve besedi. Ne vem, kako je prišla do teh besed. Ci rivedrem! In te dve besedi si bom ohranil v spominu!

Smeje dvigne desno roko na svoje ustnice in poljubi tanki prstan.

Kot zopet stopim na ulico, stojim kot otmoten nekaj časa v snegu. Ko zopet hodim, sem tako truden, kot bi šel po strmeh hribu.

Doma v samotni sobi sem sedel pri oknu in sem gledal na zasnežene strehe, čez katerih sneg so saje razpregle sivo odejo. Prinešen mi je bil zavitek in poleg njega list:

"Cenjeni prijatelj! — Dražba je končana in je prinesla celo premoženje. Ljudje so dražili kot neumni, vsekdo je hotel imeti kak spomin. Teško mi je bilo držati nekljubo, ker nisem vedel, kako daleč smem iti. Slednjič sem nekaj izbral za Vas, česar nikdo drugi ni hotel. Niso razumeli vrednosti krasne stvari. Vi pa razumete. To malo umetno delo Vam bo napravilo dvojno veselje."

List vržem v stran, raztrgam motoz zavitka, naglo odprem — in pred mojimi očmi je ležala slika — Ofelija.

Solze velike bolesti zalijejo moje oči. Pograbilim sliko, dvignem roke, da bi jo treščil ob tla. Tedaj pa se mi zazdi, kot bi hotel izvršiti umor nad tem, kar je bilo mojemu sre- najdražje.

Z vzdihom grem proti oknu, da bi imel boljšo svetlobo. Ko ogledujem sliko, pričenjajo drzne, mojsterske poteze proti moji volji name vplivati. Med bolečinami sem se moral smeati.

Kako čudno! A li je tudi to slučaj? Ali pa je zakon in volja vednosti, da ima življenje tudi v največji bridkosti za ljudi še vedno vesel nasmeh?

KONEC.

NA TOLSTOJEVEM DOMU

O priliki petindvajsete obletnice smrti slavnega ruskega pisatelja Leva Tolstojja je dosti turistov obiskalo njegov dom v Jasni Poljani. Dom je izpremenjen v muzej, v katerem je vse, kar spominja na pokojnika.

DOPISI

(Nadaljevanje z 2. strani)

prav v Semiču, bil je član Dol- lenjskega pevskega društva v Novem mestu in se spomnim, ko je pred vsaki mkoncertom prišel k zadnji pevski vaji. Čestital sem pevovodji in Min- ki k lepemu uspehu. Bil je ta koncert pravi užitek za mene in to tembolj, ker ni bilo sli- šati nikakih "fouš štim."

Ker sem izrazil željo, da bi rad videl Krupo, vpregel je Janko svoja dva vranca in po- peljal mojo ženo in mene, da sva si ogledala veliko graščino, ki je bila nekdanj last barona Apfaltern. Ojoj, kakšna spre- memba! Prej skrbno negovani grad v katerem je prostora za regiment vojakov, je sedaj čisto prazen. Stolp na zapadni strani je že skoraj v razsulu. Bližnja cerkva je skoro vsa razbita in čisto zapuščena. Vse polje okrog gradu neobdelano. Loza skoz katero smo hodili iz Semiča v Kloster na zeganje in se je hodilo v prijetni senci kakor skoz kak park, je vsa po- sekana, ob cesti samo grmičevje tuintam nekaj mladih smrek. V gradu nikdo ne stanuje. Res je, da stane oskrba tako velike- ga posestva mnogo denarja, vendar bi se pa neki mladi po- sestnik, ki stanuje v Semiču, lahko malo pobrigal, da bi bila zemlja vsaj nekoliko obdelana in ako bi jo dal revnim sose- dom za malo ceno v najem. Iz- rekam Mr. in Mrs. Ogulin tem potom v svojem in v imenu svo- je žene najlepšo zahvalo za lepe dneve, ki sva jih preživela v njunem prijetnem domu. Pri- diti k nam, da Vama Vajino gostoljubnost povrneva.

Rojake iz Domžal bo utegni- lo zanimati, da je imenovan za upravnika glavne pošte v Ljub- lani, g. Vinko Janežič iz Dom- žal. Sicer ga ne poznam osebo- no, vendar sem pa slišal v New Yorku mnogo o njem, kot bi- všem oficirju, ki je našel mno- go naklonjenosti pri damah. Pošto osobje ga jako cení, ker je našlo v njem zvestega pobor- nika za stanovske pravice.

Omenim naj še, da sem le- tošnje poletje srečal v Ljubljani Mr. in Mrs. Feliks Benčica in hčerko Rosie iz Brooklyna. N. Y. Obiskali so v Roču. Ist- ra, mamu g. Benčica, bili v Trstu, Benetkah, Reki, Sušaku, Gorici, Opatiji in na Bledu. Ču- dil sem se, da mlada hčerka ta- ko dobro slovensko govori. Do- padla se ji je naša lepa Gorenj- ska in uverjen sem, da bo zopet posetila naše kraje, ako ji bodo razmere dopuščale.

Končam in želim vsem prija- teljem, znanec in rojakom vesele božične praznike in sre- čno, veselo Novo leto.

Ob enem pa izrekam Petru

"GLAS NARODA"
pošljamo v staro do-
movino. Kdor ga ho-
če naročiti za svoje
sorodnike ali prijate-
lje, to lahko stori. —
Naročnina za stari
kraj stane \$7. — V
Italijo lista ne poš-
ljamo.

Zgagi svojo najprisrčnejšo za-
hvalo za njegov simpatičen čla-
nek "Krožnik juhe" ki se tiče
moje družine. Pokazal je s
tem, da nima smisla samo za
smešnice, s katerimi dnevno
zabava brave Glas Naroda,
temuč da je tudi mož srčne kul-
ture. — Pozdrav!

Joža.

BIČAN STRAHOPETEC

Poročevalec londonskega lis-
ta "Daily Mail" poroča, da je
abesinski cesar na svojem po-
tovanju ob fronti obiskal tudi
Džidžigo, kjer je sodil branil-
ca Goraheja, Pitaurarija Sa-
fara. Ta podpoveljnik je namreč
s 700 abesinskimi možmi po-
bегnil iz Goraheja, ko je padel
poveljnik Afe Vork v boju pro-
ti Italijanom. Cesar je straho-
petcu podaril življenje, vendar
pa ga je dal javno na cesti bi-
čati ter ga je nato v verige
uklenjenega dal vreči v podze-
meljsko ječo. Šafaru so vzeli
vse njegove časti in dostojan-
stva.

Iz Hararja poročajo angleš-
ki listi še tele novice o polo-
žaju:

Doslej so abesinske čete na
južni fronti prodiranje italijan-
skega generala Grazianija mo-
no ovirale. Posrečilo se jim je,
da so Italijanom vzeli mnogo
tankov ter da so Italijane pre-
gnali od vseh studencev in vod-
njakov. Italijanom so prizade-
li težke izgube in s tem poka-
zali, da moderna tehnična o-
prema italijanske armade do-
slej ni mogla zlomiti poguma
Abesincev. To dejstvo sledi iz
poročil obeh Angležev, konzula
Andrewa in vojaškega ata-
šeeja Taylora, ki sta se pravkar
vrnila v Harar s svojega poto-
vanja po Ogadenu. S seboj sta
prinesla nerazpokočeno italijan-
sko bombo, katero sta našla
južno od Dagaburja, kamor so
Italijani metali svoje bombe.

Vojaški opazovalci trde, da bo
vojskovanje v Ogadenu najbr-
že trajalo še mnogo mesecev,
ker je Italijanom nepopisno tež-
ko Abesince iskati na velikih
ravninah in pa v ogadenskih
globelih ter se spuščati z nji-
mi v boj. Morala in pogum a-
besinskih vojakov sta še vedno
izvrstna.

Iz Slovenije.

SESTRADAN IN ZA- NEMARJEN BEGU- NEC ARETIRAN

begunec aretiran v skrivališču
MARIBOR, 6. dec. — Pred
dvema letoma, je bil obsojen
delavec Blaž Kamenšek iz Ho-
tinje vasi na 16 mesecev zapo-
ra, ker je izvršil več tatvin in
napadov.

Mož je presedeval kazen v
mariborskih zaporih, kmalu pa
si je zaželel svobode in je na
pretkan način pobegnil. Nekaj
časa se je potikal po Avstriji,
nato pa se je neopaženo vrnil
v Hotinjo vas, kjer so ga oro-
žniki šele sedaj izsledili. Ka-
menšek je ves ta čas živel sa-
motarsko življenje v majhni so-
biči v takozvanem "Dravskem
dvoru" pri Hotinji vasi. Ni-
koli ni šel med ljudi, hrano pa
mu je nosila njegova žena, ki je
edina vedela za skrivališče. Ko
so orožniki doznali za begunec-
vo skrivališče, so moža areti-
rali. Kamenšek je bil v obup-
nem stanju. Ves sestradan, za-
nemarjen ter z dolgimi sivimi
lasmi in brado, je moral slediti
orožnikom nazaj za zamrežena
okna.

NA SMRT OBDOJENI REPEC POMILOŠČEN

CELJE, 6. dec. — Od vešal
— na dosmrtno ječo je znižana
kazen Repeu Adamu, doma iz
okolice Slivnice pri Celju, ki je
kot znano, pred meseci naročil
umoriti svojo 70-letno mater
Pauleniku Ivanu. Stal sedmo-
rice v Zagrebu mu je sedaj do-
ločil dosmrtno ječo. Repec je
bil obsojen na smrt na večalih
in je bil s tem pomiloščen.

NACE MIHEVC UMRL

VRHNIKA, 7. dec. — Zadet
od srčne kapi je ponoči umrl v
starosti 65 let višji mestni mon-
ter Nace Mihevc, ki je bil v de-
lavskih stojih prav popularen
kot bivši organizator socialno-
demokratske kovinarske orga-
nizacije in zelo delaven mož v
nekdanji socialistični stranki.
Poznan pa je bil kot jekel pub-
licist in podlistkar. Bil je ro-
jak Ivana Cankarja, do katere-
ga je vezalo presrčno prija-
teljstvo. Nace Mihevc je ohrani-
l pristno šaljivost in zbadljivi-
vost, ki je lastna Vrhničanom.

Fotografije, ki predstavljajo
"naše najlepše kraje", so po-
šle. Tisti, ki so jih naročili, naj
nekoliko potrpe, da dobimo
novo zalogo iz domovine.
Knjigarna "G. N."

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, RE-
KERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA PO-
TOVANJE

IMAMO V ZALOGI

BLAZNIKOVE Pratike

za leto 1936

Cena 25c

s poštino vred.

"Glas Naroda"

216 West 18th Street
New York, N. Y.

MED JE ZDRAVILO ZA RANE

Ugleden zdravnik poroča, da
že dolga leta uporablja čisti
med kot mazilo za rane. Med
mora seveda biti v resnici po-
polnoma čist in naraven brez
vsakega umetnega dodatka.
Tudi najhujše rane se izlecijo
pod plastjo nanje namazanega
čistega medu. Najbolj opeklne
in velike hude praske na koži,
ki na primer nastanejo pri pad-
cu. Na rano namazani med se
posuši in pri tem izpremeni v
laku podobno posebno prevle-
ko ali tanko skorjo, pod ka-
tero se rana celi. Kako dolgo
lahko med ostane brez klie, so
pokazali številni staroegiptski
grobovi, ki so jih odprl v zad-
njih desetletjih. V mnogo ti-
soč let starih grobovih so na-
šli med, ki je bil sicer popolno-
ma suh, ampak nepokvarjen.

Rojaki v Kanadi! Sezna-
nite se s Slovensko-Ame-
rikanskim Koledarjem.
Že 42 let izhaja. — Go-
tovo je vreden 50 centov.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno da
kda imate plačano naročnino
Prva številka pomeni mesec, dru-
ga dan in tretja pa leto. Zadnje
opomine in račune smo razpo-
slali za Novo leto in ker bi žele-
li, da nam prihranite toliko ne-
potrebne dela in stroškov, za-
to Vas prosimo, da skušate na
ročnino pravočasno poravnati.
Pošljite jo naravnost nam ali je
pa plačajte našemu zastopniku
v Vašem kraju ali pa kateremu
izmed zastopnikov, kojim imeno
so tiskana z abelimi črkami
ker so opravičeni obiskati tudi
druge osebine, kjer je kaj na-
ših rojakov naseljenih.

- CALIFORNIA:
San Francisco, Jacob Laubach
- COLORADO:
Pueblo, Peter Oullg, A. Sefus
Walsenburg, M. J. Savuk
- INDIANA:
Indianapolis, Fr. Zupancič
- ILLINOIS:
Chicago, J. Bevil, J. Lukanich
Olcero, J. Fabian (Chicago, Olcero
in Illinois)
- Joliet, Mary Bamblich, Joseph H. v
- La Salle, J. Spellich
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, Jelo Zelone
- KANSAS:
Girard, Agnes Močnik
Kansas City, Frank Žagar
- MARYLAND:
Kittymiller, Fr. Vodopivec
Steyer, J. Černe (za Penna.
W. Va. in Md.)
- MICHIGAN:
Detroit, Frank Stolar

- MINNESOTA:
Chisholm, Frank Gouše
Ely, Jos. J. Peschl
Eveleth, Louis Gouše
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virginia, Frank Hrvatic
- MONTANA:
Roundup, M. M. Panian
Washoe, L. Champa
- NEBRASKA:
Omaha, P. Broderick
- NEW YORK:
Gowanda, Karl Strlnsha
Little Falls, Frank Mast
- OHIO:
Barberton, Frank Trohr
Cleveland, Anton Hobek, Chas. Mar-
linger, Jacob Resnik, John Slopeh
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, John Krv
Warren, Mrs. J. Bachar
Youngstown, Anton Krv
- OREGON:
Oregon City, Ore. J. Koblar
- PENNSYLVANIA:
Broughton, Anton Ipavco
Claridge, Anton Jerina
Conemaugh, J. Brezovec
Export, Louis Supančič
Farrel, Jerry Okorn
Forest City, Math Kamin
Greensburg, Frank Novak
Johnstown, John Polants
Krayn, Ant. Tausel
Luzerne, Frank Balloch
Manor, Frank Demshar
Midway, John Žust
Pittsburgh, J. Pogachar
Presto, F. B. Demshar
Steelton, A. Hren
Turtle Creek, Fr. Schiffrer
West Newton, Joseph Jovan
- WISCONSIN:
Milwaukee, West Allis, Frank Škoc
Sheboygan, Joseph Kakeč
- WYOMING:
Rock Springs, Louis Tauchar
Diamondville, Joe Rolich

Vsak zastopnik išta potrdilo za svo-
je, katere je prejel. Zastopnik, ki
ima to, ga pošlje nazaj.

UPRAVA "GLAS NARODA"